

5-8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2012 στη ΣΤΕΓΗ

Για πρώτη φορά φέτος και στα πλαίσια της συνεργασίας της Κ.Ε.Π.Α Δήμου Βέροιας με Διεθνή Ινστιτούτα και Φορείς , διοργανώνεται Φεστιβάλ Γερμανικού Κινηματογράφου με την υποστήριξη του Ινστιτούτου Γκαίτε και την Πανελλήνια Ένωση Καθηγητών Γερμανικής Γλώσσας. Το Φεστιβάλ περιλαμβάνει σειρά ταινιών που έχουν τιμηθεί με βραβεία τόσο σε εθνικούς όσο και διεθνείς κινηματογραφικούς θεσμούς και καλύπτουν ένα ευρύ θεματικό φάσμα και μια χρονική περίοδο από το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερα.

Οι προβολές των ταινιών θα γίνουν στην Αντωνιάδειο Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών και η είσοδος για το κοινό είναι δωρεάν.

Το αναλυτικό πρόγραμμα προβολών έχει ως εξής:

Κυριακή, 5-2-2012

19.00 Berlin, Ecke Schönhauser (Βερολίνο , Γωνία Σενχάουζερ), 1957

Διάρκεια:79'

Σκηνοθεσία: Gerhard Klein

Παίζουν: Ekkehard Schall, Ilse Pagé, Harry Engel, Ernst Schwill κ.ά.

Παραγωγή: DEFA, Potsdam-Babelsberg

(Με ελληνικούς υπότιτλους)

Ο Ντήτερ, ο Κόλε, ο Καρλ-Χάιντς και η Ανγκελα ανήκουν σε μια παρέα νεαρών που έχουν σαν στέκι τους τη γέφυρα του μετρό στη λεωφόρο Σενχάουζερ. Εκεί στοιχηματίζουν για ένα δυτικό μάρκο, ποιος θα σπάσει το φανάρι του δρόμου με αποτέλεσμα να καταλήξουν στο αστυνομικό τμήμα.

Η ταινία προβάλλει με ένα εκπληκτικά ειλικρινή τρόπο τα προβλήματα της νεολαίας στην εποχή οικοδόμησης του σοσιαλισμού, το αίσθημα ασφυξίας και εγκλωβισμού στα στενά όρια μιας ετεροκαθοριζόμενης πραγματικότητας χωρίς πολλές δυνατότητες διαφυγής και τη σύγκρουση με τις ιεραρχικές δομές πολιτικών συστημάτων και σκοπιμοτήτων. Είναι φανερές οι αναφορές σε δυτικές ταινίες όπως «Λεωφορείο ο πόθος» (Μάρλον Μπράντο) ή «Επαναστάτης χωρίς αιτία» που ανήκουν χρονικά στην ίδια περίοδο.

21.00 Berlin is in Germany (Το Βερολίνο είναι στη Γερμανία), 2001

Διάρκεια: 91'

Σκηνοθεσία: Hannes Stöhr

Παίζουν: Jörg Schüttauf, Julia Jäger κ.ά.

(Με ελληνικούς υπότιτλους)

Βραβείο Κοινού στο Πανόραμα της Μπερλινάλε 2001,

Βραβείο Καλύτερης Ταινίας 2001 και καλύτερου ανδρικού ρόλου του Συνδέσμου Γερμανών Κριτικών Κινηματογράφου

Ο Martin Schulz, πρώην πολίτης της Ανατολικής Γερμανίας, απολύεται από τη φυλακή μετά από 11 χρόνια παραμονής του εκεί και βρίσκεται αντιμέτωπος με ένα κόσμο που γνωρίζει μόνο μέσα από τα τηλεοπτικά κανάλια της φυλακής. Η Ανατολική Γερμανία δεν υπάρχει πια, συναντά τους παλιούς φίλους, γνωρίζει κάποιους καινούριους, βλέπει για πρώτη φορά το γιο του. Τα συναισθήματα είναι ανάμικτα από ελπίδα, φόβο, μελαγχολία, για το χθες που έχει χαθεί οριστικά, για το άγνωστο που πρέπει να ερμηνεύσει για να μπορέσει να σταθεί ξανά στα πόδια του.

Δευτέρα, 6-2-2012

20.00 Parlez moi d' amour, (Μιλήστε μου για αγάπη), 1994

Διάρκεια: 12'

Σκηνοθεσία: Φίλιππος Τσίτος

Η ταινία αποτελεί σπουδαστική εργασία του Έλληνα σκηνοθέτη Φ.Τσίτου που ζει και εργάζεται στη Γερμανία και βραβεύτηκε με το χρυσό κρατικό βραβείο ταινιών μικρού μήκους της Γερμανίας(1995). Μέσα από την κουβέντα δυο μεταναστών, ενός Έλληνα και ενός Ρώσου που κανείς τους δεν μιλάει τη γλώσσα του άλλου ξεχειλίζει η νοσταλγία για την πατρίδα, την αγάπη και η ανάγκη για κατανόηση και προσέγγιση

20.30 Annas Sommer (Το καλοκαίρι της Άννας), 2001

Διάρκεια: 107'

Σκηνοθεσία: Jeanine Meerapfel

Παίζουν: Angela Molina, Herbert Knaup, Δημήτρης Καταλειφός, Rosana Pastor, Θέμις Μπαζάκα, Δέσπω Διαμαντίδου, Μαρία Σκουλά κ.ά.

(Με ελληνικούς υπότιτλους)

Η απώλεια είναι το θέμα και αυτής της ταινίας. Μόνο που η απώλεια εδώ δεν έχει να κάνει με πολιτικά ιδεώδη και διαψευσμένες προσδοκίες αλλά με την απώλεια αγαπημένων προσώπων στη διαδρομή μιας ζωής, με το αίσθημα της απέραντης θλίψης για την απουσία τους και τη σχεδόν παιδική επιμονή της κεντρικής ηρωίδας, που ενσαρκώνεται από μια εκπληκτική Angela Molina , να τα ξαναζωντανέψει μέσα από τα παιχνίδια της μνήμης. Μια συνεχής αντιπαράθεση με το παρελθόν, στιγματισμένο από την εβραϊκή τραγωδία του ολοκαυτώματος των Ελλήνων Εβραίων που αφήνει όμως ένα παραθυράκι ελπίδας για την κατάφαση της ζωής, για μια καινούρια αρχή.

Τρίτη , 7 -2-2012

20.00 Balance (Ισορροπία), 1989

Διάρκεια: 7'

Σκηνοθεσία: Christoph και Wolfgang Lauenstein

Η ταινία κινουμένων σχεδίων κέρδισε το Όσκαρ καλύτερης ταινίας στην κατηγορία αυτή, καθώς και πολλές άλλες τιμητικές διακρίσεις στα διάφορα φεστιβάλ που παρουσιάστηκε. Θεωρείται κλασική στο είδος της.

20.30 Wholetrain, 2005

Διάρκεια: 82'

Σκηνοθεσία: Florian Gaag

Παίζουν: Mike Adler, Florian Renner, Elyas M'Barek, Jacob Matschenz

(Με ελληνικούς υπότιτλους)

Η ταινία μας μεταφέρει σε ένα εντελώς διαφορετικό κλίμα, στον κόσμο της εναλλακτικής κουλτούρας του γκράφιτι. Μέσα από τις εμπειρίες μιας ομάδας νέων που ζωγραφίζουν τις νύχτες τα βαγόνια του μετρό θίγονται θέματα όπως η ζωή στα όρια της νομιμότητας, το αδιάκοπο κρυφτούλι με την αστυνομία, η διεκδίκηση του δημόσιου χώρου, οι σχέσεις φιλίας, το πάθος για την τέχνη και μια φαντασία που δε δέχεται χαλινάρια. Για το σάουντρακ της ταινίας συνεργάστηκαν θρυλικοί ράπερ, όπως ο KRS-One, ο Freddie Foxxx, ο O.C., ο Planet Asia και πολλοί άλλοι, τα δε γκράφιτι έγιναν από διεθνώς αναγνωρισμένους καλλιτέχνες του είδους, όπως οι Neon, Won, Cemnoz, Pure und Ciel. Η ταινία αποκόμισε πολύ θετικές κριτικές από το γερμανικό τύπο και αρκετά βραβεία στα διάφορα φεστιβάλ που συμμετείχε.

Τετάρτη, 8-2- 2012

20.0 Schwarzfahrer (Λαθρεπιβάτης), 1992

Διάρκεια: 12'

Σκηνοθεσία: Peppe Danquart

Θέμα της ταινίας που γυρίστηκε στο Βερολίνο είναι τα στερεότυπα της ξενοφοβίας έτσι όπως εκφράζονται από μια ηλικιωμένη γυναίκα στη διάρκεια μιας διαδρομής με το τράμ. Στόχος της ο νεαρός μαύρος που τόλμησε να καθήσει στη διπλανή θέση.

Η ταινία τιμήθηκε το 1994 με Όσκαρ καλύτερης ταινίας μικρού μήκους.

20.30 Wer früher stirbt, ist länger tot, (Αναζητώντας την αθανασία), 2006

Διάρκεια: 106'

Σκηνοθεσία: Marcus H. Rosenmüller

Παίζουν: Marcus Krojer; Fritz Karl, Jule Ronstedt

(Με ελληνικούς υπότιτλους)

Πρόκειται για μια σπαρταριστή αναρχική κωμωδία για μικρούς και μεγάλους με ήρωα ένα σκανταλιάρη μικρό που στην προσπάθειά του να αποφύγει την καταδίκη του στο «πυρ το εξώτερον» για τις υποτιθέμενες αμαρτίες του, μια σκέψη που του υπέβαλε ο μεγάλος του αδελφός, κάνει τα πάντα για να παραμείνει «αθάνατος» κι έτσι να γλυτώσει την μεταθανάτια τιμωρία. Δυστυχώς, παρά τις πολλές και καλές του προθέσεις οι προσπάθειες δεν φέρνουν το αναμενόμενο αποτέλεσμα. Ο σκηνοθέτης Marcus Rosenmüller χρησιμοποιεί πληθώρα στοιχείων μαύρης κωμωδίας που τα μπολιάζει με το ιδιότυπο

επαρχιώτικο χιούμορ της βαυαρικής ενδοχώρας χωρίς ωστόσο να χάνει, παρά τα αμέτρητα gags, το νήμα και το νόημα της υπόθεσης.